

ΕΚΚΛΗΣΙΑ

ΕΠΙΣΗΜΟΝ ΔΕΛΤΙΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΤΟΣ Δ

9 ΑΠΡΙΛΙΟΥ 1926

ΑΡΙΘ. 15

Η ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗ ΣΥΝΔΙΑΣΚΕΨΙΣ ΤΟΥ "ΠΑΓΚΟΣΜΙΟΥ ΣΥΝΔΕΣΜΟΥ ΠΡΟΣ ΠΡΟΑΓΩΓΗΝ ΔΙΕΘΝΟΥΣ ΦΙΛΙΑΣ ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΚΚΛΗΣΙΩΝ.

Α'.

Ὡς εἶνε γνωστὸν εἰς τοὺς παρακολουθοῦντας τὴν διεθνή εἰρηνευτικὴν κίνησιν, ἰδίᾳ μετὰ τὸν τελευταῖον παγκόσμιον πόλεμον, μεταξύ τῶν διακρινομένων ἐν τῇ πρὸς συμφιλίωσιν τῶν λαῶν διεθνῶν σώματιών ἐξέχει ἰδιαζόντως ὁ «Παγκόσμιος Σύνδεσμος πρὸς προαγωγὴν διεθνούς φιλίας διὰ τῶν Ἐκκλησιῶν» («The World Alliance for promoting international friendship through the Churches»). Ὁ Σύνδεσμος οὗτος ἐπικαλεσθεὶς τὴν πρὸς προαγωγὴν τοῦ χριστιανικοῦ τοῦ ἔργου συνεργασίαν ἐπιλέκτων ἀνδρῶν κληρικῶν τε καὶ λαϊκῶν, ἐκ πάντων τῶν χριστιανικῶν λαῶν, συγκροτεῖ κατὰ καιροὺς διεθνεῖς συνδιασκέψεις ἐν Εὐρώπῃ ἐκ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν ἀπανταχοῦ χριστιανικῶν λαῶν, ὧν ἡ τελευταία ἐγένοντο ἐν Στοκχόλμῃ κατὰ τὰς ἀρχὰς Αὐγούστου τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἐπειδὴ ὁμοῦ αἱ περισσότεραι καὶ δευτέραι προστριβαὶ ἐπισυμβάλλουσι μεταξύ τῶν κρατῶν τῆς Βαλκανικῆς Χερσονήσου, τοῦτο δὲ σημαίνει ὅτι μετὰ τὰς αὐτῶν ὑπάρχουσιν αἱ πλείονες διαφοραὶ καὶ ἐμφιλοχωροῦσι συχνότεραι αἱ παρεξηγήσεις, αἱ ὁποῖαι ὄχι μόνον τὰς σχέσεις αὐτῶν τούτων τῶν βαλκανικῶν λαῶν δύνανται νὰ ἐπηρεάσουν, ἀλλὰ καὶ εὐρύτερων ἀνωμαλιῶν νὰ γείνουν πρόξενoi, διὰ τοῦτο ἐκρίθη ἀναγκαῖον νὰ ὀργανοῦνται καὶ στενωτέραι—βαλκανικαὶ συνδιασκέψεις ἐξ ἀντιπροσώπων τῶν βαλκανικῶν λαῶν, ἵνα ἐν πνεύματι καλῆς θελήσεως καὶ μετὰ διαθέσεως χριστιανικῆς δίδονται ἀμοιβαῖαι ἐξηγήσεις καὶ καταβάλληται κοινὴ προσπάθεια πρὸς ἄρσιν τῶν παρεξηγήσεων καὶ πάσης πρὸς σύγκρουσιν τῶν λαῶν ἀφορομῆς, ἐξευρισκομένων τῶν καταλλήλων μέσων πρὸς ἐπίτευξιν τοῦ ὑψηλοῦ σκοποῦ τῆς συμφιλίωσης τῶν λαῶν.

Τοιαῦται βαλκανικαὶ συνδιασκέψεις συνεκροτήθησαν μέχρι σήμερον δύο : ἡ πρώτη ἐν Νόβι—Σάδ τῆς

Υουγκοσλαβίας, πρὸ τεσσάρων ἐτῶν, καὶ ἡ δευτέρα ἐν Σινάιτ τῆς Ρουμανίας, πρὸ διετίας· ἡ ἐν Ἀθήναις τὴν παρελθούσαν ἑβδομάδα συγκροτηθεῖσα (28—30 Ἀπριλίου) εἶνε ἡ τρίτη Βαλκανικὴ Συνδιάσκεψις.

Τῆς ἐν Ἀθήναις Συνδιασκέψεως ταύτης μετέσχον ὁ Γενικὸς Γραμματεὺς τοῦ Συνδέσμου Ἄγγλος εὐπατρίδης Σερ Willoughby Dickinson, ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐθνικῶν Συμβουλίων τῆς **Βουλγαρίας** τρεῖς, οἱ κ. κ. Τσαγκῶρ (Πρωτοπρεσβύτερος, καθηγητῆς τοῦ Ἐκκλησ. Δικαίου ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Σόφιας), Τσβέινωφ (Τμηματάρχης τῶν θρησκευμάτων τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Βουλγαρίας) καὶ Φουρνάτζεφ, (διαμαρτυρούμενος πάστωρ ἐν Σόφια) τῆς **Ρουμανίας** τέσσαρες : οἱ κ. κ. Δημητρίσκου (Καθηγ. τῆς Ἐκκλησ. Ἱστορίας ἐν τῇ Θεολ. Σχολῇ τοῦ Πανεπιστημίου Βουκουρεστίου), Μιχαλτσέσκου (Ἀρχιεπίσκοπος, καθηγητῆς τῆς Λογμ., Συμβολ. καὶ Ἀπολογητικῆς ἐν τῷ αὐτῷ Πανεπιστημίῳ), Ἰωνέσκου (ὑφηγητῆς τῆς Ἠθικῆς ἐν τῷ Πανεπιστημ. Τσέρνοβιτς) καὶ Μπογδάν (χημικὸς, δημοσιολόγος—κοινωνιολόγος) τῆς **Γιουγκοσλαβίας** τρεῖς : οἱ κ. κ. Πριμιλίτσεβιτς (Ἀρχιμ., Γερουσιαστῆς), Γεώργιεβιτς, (ἱερομόναχος, ὑφηγητῆς τῆς Θεολ. Σχολῆς τοῦ Πανεπ. Βελιγραδίου, διδάκτωρ τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ Πανεπ. Ἀθηνῶν) καὶ Σιουμάχερ (διαμαρτυρούμενος πάστωρ τοῦ Βελιγραδίου) καὶ τῆς **Ἑλλάδος** πέντε : οἱ καθηγηταὶ τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου κ. κ. Ἀλιβιζάτος, Δυοβουνιώτης, Μπαλάνος, Παπαμιχαὴλ καὶ Στεφανίδης.

Τοὺς ξένους ἀντιπροσώπους ἀφικομένους ἀπὸ τοῦ Σαββάτου (27) ὑπεδέχθησαν εἰς τὸν σταθμὸν μέλη τοῦ Συμβουλίου, οἱ πάντες δὲ κατέλυσαν εἰς τὸ ἐν Νέφ Φαλήρω «Ξενοδοχεῖον τοῦ Φαλήρου», ἐν τῷ ὁποίῳ καὶ ἐγένοντο αἱ τακτικαὶ συνεδρίαὶ τῆς Συνδιασκέψεως.

Ἡ ἐπίσημος ἔναρξις τῆς Συνδιασκέψεως ἐγένετο ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς τὴν πρώτην τῆς Κυριακῆς (28). Πρὸ τῆς συνεδρίας περὶ ὥραν 10,50' π.μ. ἐγένετο ἐν τῷ ναύκωφ τῆς Ριζαρείου Σχολῆς εἰδικὴ δέησις, τελεταρχοῦντος μὲν τοῦ Διευθυν-

τοῦ τῆς Σχολῆς Ἀρχμ. κ. Εὐ. Ἀντωνιάδου, ψάλλοντος δὲ ἑμμελέστατα τοῦ χοροῦ τῶν Ριζαρειῶν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τοῦ καθηγητοῦ τῆς Ὀδικῆς ἐν τῇ Ριζαρείῳ κ.Κ. Παπαδημητρίου, παρόντων δὲ τῶν μελῶν τῆς Συνδιασκέψεως ἀπάντων. Μετὰ τὸν «Ἐυλογητὸν» ὁ χορὸς ἔψαλε τὸ «Τῇ ὑπερμάχῳ», εἶτα δὲ ἔκφωνηθέντων τῶν «Ἐιρηνηκῶν» ἐψάλη τὸ «Σὲ ὑμνοῦμεν», μεθ' ὃ ἐπικηλοῦθησεν εἰδικὴ εὐχή.

Μετὰ τὴν εὐχὴν ὁ χορὸς ἔψαλε τὸν «Ὁ ἰσοῦς δὴ τὸ καλὸν» κλπ.) καὶ «Τὴν ὠριότητα τῆς παρθενίας σου», εἶτα δ' ἐγένετο ἡ ἀπόλυσις.

Ληξάσης τῆς προσευχῆς, τῆς ὁποίας μετέσχον καὶ καθηγηταὶ τῆς Ριζαρείου καὶ ἄλλο ἐκκλησίασμα, τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως συνῆλθον ἐν τῇ προεστρεπισθείσῃ αἰθούσῃ τῆς Σχολῆς, ἔνθα ὁ Γεν. Γραμματεὺς τοῦ Ἑλλην. Συμβουλίου κ. Ἀμ. Ἀλιβιζᾶτος προσφωνῶν τοὺς ξένους ἐχαιρέτησεν αὐτοὺς ἐκ μέρους τοῦ Ἑλλ. Συμβουλίου. Ἐκφράσας τὴν χαρὰν τῶν μελῶν τοῦ Ἑλλ. Συμβουλίου ἐπὶ τῷ ὅτι βλέπουσι τοὺς φίλους ἀντιπροσώπους τῶν γειτόνων λαῶν ἐν τῇ πρωτεύουσῃ, τῆς Ἑλλάδος, διαβεβαίωσεν αὐτούς, ὅτι αἱ Ἀθῆναι θὰ τοῖς παράσχωσι τὴν παροπαράδοτον ξενίαν, τονίσας δὲ περαιτέρω τὰς διαφορὰς δυσκολίας, αἵτινες ἐπιπροσδοκῶσιν εἰς τὴν ἐπίλυσιν τῶν ἐπασχολούντων τὰς Συνδιασκέψεις τοῦ Συνδέσμου ζητημάτων, ἐξέφρασε τὴν ἐλπίδα ὅτι διὰ τῆς πίστεως εἰς τὰς ἀρχὰς τοῦ Συνδέσμου, αἵτινες εἶνε αὐτὰ αἱ χριστιανικαὶ ἀρχαί, θὰ κατορθωθῇ ἡ ὑπερπήδησις τῶν κωλυμάτων καὶ ἡ εὐχερὴς ἐξέυρεσις τῶν μέσων τῆς ἀμοιβαίας συνεννοήσεως.

Εἰς τὴν προσφώνησιν ἀπήντησαν ὁ ρουμᾶνος Καθηγητὴς κ. Δημητρώσκου καὶ ὁ βούλγαρος καθηγ. κ. Τσαγκῶφ εὐχαριστήσαντες ἐφ' οἷς ἤκουσαν καὶ τὰς αὐτὰς ἐκφράσαντες ἐλπίδας, μεθ' ὃ ἐξελέγη τὸ Προεδρεῖον τῆς Συνδιασκέψεως ἀπαρτισθὲν ἐκ τῶν προέδρων τῶν Ἐθνικῶν ἀντιπροσωπειῶν, ὧν ἕκαστος κατ' ἀλφαβητικὴν τάξιν ὠρίσθη νὰ προεδρεύσῃ κατὰ μίαν τῶν μελλουσῶν νὰ ἐπακολουθήσῃ τεσσάρων συνεδριῶν τῆς Συνδιασκέψεως. Οὕτως ὠρίσθη ὅπως προεδρεύσῃ κατὰ σειράν οἱ κ. κ. Τσαγκῶφ (Βουλγαρία) Παπαμιχαήλ (Ἑλλάς), Δημητρώσκου (Ρουμανία) καὶ Πριμπίτσεβιτς (Γιουγκοσλαβία). Γενικὸς Γραμματεὺς τῆς Συνδιασκέψεως Ἀθηνῶν ἐξελέγη ὁ καθηγητὴς κ. Ἀλιβιζᾶτος.

Μετὰ τὴν λύσιν τῆς συνεδρίας οἱ ἀντιπρόσωποι ἐπεσκέφθησαν ὑπὸ τὴν ὀδηγίαν τῶν ἑλληνικῶν μελῶν τὸ Βυζαντινὸν Μουσεῖον, ἔνθα δεξιωθεὶς αὐτοὺς ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ καθηγ. τοῦ Πανεπιστημίου κ. Σωτηρίου ἐπέδειξε καὶ ἠρομήνευσε τὰ βυζαντινὰ

κειμήλια, εἶτα δὲ τὴν Ἀκαδημίαν. Μετὰ τὴν μεσημβριάν τῆς αὐτῆς ἡμέρας τὰ μέλη τῆς Συνδιασκέψεως ἐξέδραμον εἰς Δαφνίον καὶ Ἐλευσίνα, ἐρμηνεύοντων καὶ ξιναγούντων ἀνὰ τὰς ἀρχαιότητας τοῦ μὲν κ. Σωτηρίου ἐν Δαφνίῳ, τοῦ δὲ κ. Οἰκονόμου ἐν Ἐλευσίνῃ.

(Ἡ συνέχεια εἰς τὸ προσεχές).

Ο ΤΕΛΕΤΟΥΡΓΟΣ ΙΕΡΕΥΣ

Ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν τελετουργικῶν αὐτοῦ καθηκόντων ὁ ἱερεὺς ὀφείλει νὰ καθοδηγῆται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ τῆς Εκκλησίας. Καὶ καθὼς ἕκαστος ἐπιστήμων εἰσερχόμενος εἰς τὸ στάδιον τῆς δράσεως αὐτοῦ ἐφόδιον ἀπαραίτητον ἔχει τοὺς διαφοροὺς ὀδηγοὺς καὶ τὰ ἐγχειρίδια τὰ ἀφορῶντα τὴν εἰδικότητα αὐτοῦ, καὶ διεξέρχεται μὲν ταῦτα λιπαρῶς καὶ ἐπισταμένως καὶ πρὸ τῆς ἐνάρεως τῶν ἐπιστημονικῶν του ἐργασιῶν ἐν τῇ κοινωνίᾳ, σπεύδει δὲ νὰ συμβουλευθῇ ταῦτα καὶ συμπληρώσῃ τὰς ἐλλείψεις αὐτοῦ μόλις παρουσιασθῇ ἐμπόδιον ἢ γεννηθῇ εἰς αὐτὸν ἀπορία, τὴν ὁποίαν ἀδυνατεῖ νὰ ἐκανοποιήσῃ διὰ τῶν κεκτημένων γνώσεων, οὕτω καὶ ὁ ἱερεὺς ἅμα τῇ χειροτονίᾳ αὐτοῦ ὀφείλει νὰ προσανατολισθῇ καὶ μελετήσῃ τὸ Τυπικόν, τὸν μοναδικὸν τοῦτον ὀδηγὸν ἐν τῇ ἐνασκήσει τῶν καθηκόντων αὐτοῦ, νὰ προσφεύγῃ δὲ εἰς αὐτόν, ἵνα λύῃ πᾶσαν ἀπορίαν τοῦ καὶ ἄγνοιαν.

Εἶπον ὅτι ὁ ἱερεὺς ὀφείλει νὰ προσανατολισθῇ ἐν τῷ Τυπικῷ. Διότι ὑπάρχουσιν ἱερεῖς πολλὰ ἔτη ἱερατείας διελθόντες, μὴ ὄντες δὲ εἰς θέσιν ἀμέσως καὶ ἄνευ χρονοτριβῆς νὰ ἀνεύρωσι τὴν ζητουμένην ὀδηγίαν ἢ λύσιν ἀπορίας, τόσον ἐν τῷ Τυπικῷ ὅσον καὶ τοῖς λοιποῖς ἐκκλησιαστικοῖς βιβλίοις. Περιπλανῶνται εἰς τὰς σελίδας αὐτῶν. Ἔχουσι τσσαύτην γνῶσιν τοῦ Τυπικοῦ ὅσῃν καὶ ἄλλου, ἀσχετοῦ πρὸς τὴν κλήσιν αὐτῶν βιβλίου. Νομίζουσιν, ὅτι ἡ ἄγνοια τῶν διατάξεων τοῦ Τυπικοῦ δὲν δύναται νὰ θεωρηθῇ ἔλλειψις οὐσιώδους διὰ τὸ ἔργον αὐτῶν. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα εἶναι ὑποχρέωσις ἐπιβεβλημένη καὶ εὐσυνειδησίας καθήκον ἀπέναντι ἐκείνων, πρὸς οὓς προσφέρομεν τὰς ὑπηρεσίας ἡμῶν, νὰ γνωρίζωμεν καλῶς, ἐπὶ τέλος, τὰ στοιχειώδη καθήκοντα τῆς ἡμετέρας ἀποστολῆς. Πρέπει ἄλλως νὰ σκεπτόμεθα καὶ οὕτω: ὅπως ἔχομεν τὴν δικαίαν ἀξίωσιν καὶ τὴν λογικὴν ἀπαίτησιν παρὰ τοῦ ἱατροῦ, τοῦ νομικοῦ, τοῦ μηχανικοῦ καὶ τῶν λοιπῶν ἐπαγγελματιῶν νὰ εἶναι ἐγκρατεῖς τῆς τέχνης καὶ ἐπιστήμης αὐτῶν, οὕτως ἔχομε καθήκον συνεπεῖς πρὸς τὴν τοιαύτην ἀξίωσιν ἡμῶν νὰ ἐπιστάμεθα καλῶς τὰ ἀφορῶντα τὸ ἱερατικόν μας ἔργον. Διότι, ἂν μὴ ἀπατώμεθα ὑπάρχουσιν πολλοί,

πλείστοι ἐκ τῶν λαϊκῶν, οἵτινες ἐξ ἀπαλῶν δυνάμεων ἐν παιδείᾳ καὶ νοουθεσίᾳ Κυρίου ἐκτραφέντες καὶ μετὰ πρόσροχῆς πάντοτε τὰ ἐν τῷ ναῷ ὑπὸ τῶν ἱερέων τελούμενα παρακολουθοῦντες σκιανδαλίζονται ἐπὶ τῇ ἐμφανίσει ἱερέων ἀμηχανοῦντων εἰς ὠρισμένας στιγμὰς τί νὰ ψάλλωσιν ἢ ἰ νὰ ἀναγνώσωσι.

Ἄλλοι πάλιν ἱερεῖς θεοροῦσιν ὅλως περιττὸν νὰ καθοδηγῶνται ὑπὸ τοῦ Τυπικοῦ. Ἔχουσι τὴν ἰδέαν, ὅτι Τυπικὸν εἶναι ἡ θέλησίς των καὶ ὁδηγὸς αἱ πολλαὶ ἢ ὀλίγαι γνώσεις, τὰς ὁποίας τυχὸν ἀπέκτησαν, ἢ καὶ φρονοῦσιν ὅτι ὁ ἱερεύς, ὡς τοιοῦτος, ἔχει δικαίωμα καὶ δύναμι αὐτὸς νὰ καθορίσῃ τὰ ἀναγνωστέα καὶ τὰ ψαλλτέα ἐν τῷ ναῷ. Τοιαῦται ὁμοῦ ἰδέαι ἀποτελοῦσιν ἀσέβειαν πρὸς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ ἀθέτησιν τῶν παραγγελμάτων αὐτῆς, αἵνα προκειμένου περὶ τῶν τελετουργικῶν καθηκόντων τοῦ ἱερέως εἰσὶν ἐναποτεθειμένα ἐν τῷ Τυπικῷ.

Ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἀγνοίας ἢ τῆς μὴ τηρήσεως τῶν διατάξεων τοῦ Τυπικοῦ ἐξ ὀλιγορίας εἶναι ἡ ποικιλομορφία, τὴν ὁποίαν συναντᾷ τις εἰς ναοὺς μιᾶς καὶ τῆς αὐτῆς ἐκκλησιαστικῆς περιφερείας. Εἷς τινὰς ναοὺς ἀκούει τις τὸν κανόνα ψαλλόμενον, εἰς ἄλλους δὲ οὐ. Εἷς τινὰς ἀκούει τὰ τυπικὰ καὶ τοὺς μακαρισμοὺς, εἰς ἄλλους δ' οὐ. Εἷς τινὰς ἐνωρίζεται ψαλμῶν καὶ τροπαρίων οὐδεμίαν ἔχόντων σχέσιν πρὸς τὴν εὐρογὴν ἢ τὴν διάταξιν τῆς ἀκολουθίας τῆς Κυριακῆς. Εἰς ἄλλους ἀκούει στίχους παρεμβαλλομένους εἰς τροπάρια καὶ ψαλμοὺς μὴ διαλαμβανόμενους ἐν τῷ Τυπικῷ, ἀλλὰ μόνον ἐν τῇ φαντασίᾳ τῶν ἀναγινωσκόντων καὶ ψαλλόντων αὐτοῦ. Εἰς ἄλλους ἀκούει νὰ ψάλλωνται ὑφ' ἑνὸς ἱερέως τροπάρια, αἵνα, ὡς ὀρίζει τὸ Τυπικόν, δέον νὰ ψάλλωνται μόνον ὑπὸ συνλειτουργούντων ἱερέων ἢ νὰ ψάλλωνται ᾠδαί, αἵτινες κατὰ τὴν διάταξιν τοῦ Τυπικοῦ δέον νὰ ἀναγινώσκονται. Καὶ εἰς ἄλλους ἄλλα.

Ἄλλ' ὅτι αἱ διατάξεις τοῦ Τυπικοῦ ὀφείλουσι νὰ εἶναι σεβασταὶ ἀποδεικνύεται ἐκ τῆς θρησκευτικῆς εὐλαβείας, μεθ' ἧς οἱ ἱερεῖς παρῳημένων χρόνων ἐτήρουν τιτύτας καὶ ἐξεπλήρουν μετὰ τῆς αὐτῆς ἀκριβείας καὶ τὰ λοιπὰ αὐτῶν καθήκοντα, δι' ὅπερ ἐφείλκυν πρὸς αὐτοὺς τὴν ἀφοσίωσιν καὶ τὴν ἀγάπην τῶν χριστιανῶν, ἀποδεικνύεται δὲ καὶ ἐκ τῆς φροντίδος, καὶ μερίμνης ἣν καταβάλλουσιν ἄλλαι ὁρθόδοξοι Ἐκκλησίαι περὶ τὴν τήρησιν αὐτῶν οὐσαι καὶ ἀπὸ τῆς ἀπόψεως τούτης ἄξια μίμησις καὶ θαυμασμοῦ. Καὶ θὰ ἴδῃ τις ἐπισκεπτόμενος τὰς χώρας ταύτας ὅτι ὁ ἐσπερινὸς λ.χ. καὶ ἡ λειτουργία τελεῖται ὁμοίμορφως ἐν ἅπασιν ἀνεξαιρέτως τοῖς ναοῖς ἀπὸ τῆς πρωτεύουσας μέχρι τῆς τελευταίας κώμης.

Οὐδεὶς ἱερέως προσθέτει ἢ ἀφαιρεῖ τι αὐτοβούλως. Οὔτε τροποποιεῖ ἄγματα καὶ εὐχὰς. Οὔτε περικόπτει κανόνας καὶ αἰτήσεις. Ἄλλ' ἀκολουθῶν πιστῶς καὶ μετ' ἀφοσιώσεως τὸ Τυπικὸν τῆς Ἐκκλησίας, τοῦτο καὶ μόνον ἔχει ὁδηγὸν μοναδικὸν καὶ χωραγωγὸν πολῦτιμον ἐν τῇ ἐξασκήσει τῶν τελετουργικῶν του καθήκοντων.

ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΜΙΧΑΗΛ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΙΔΗΣ

Πρωτοσύγκελλος τῆς Ἀρχιεπισκοπῆς Ἀθηνῶν

ΠΑΡΑΤΗΡΗΣΕΩΝ ΣΤΗΛΗ

Τὰ ἐκλογικὰ Ἀλεξανδρείας.

Ποιεῖ ἡ ψυχὴ παντὸς κηδομένου τοῦ γοήτρου τῆς Ἐκκλησίας ἐπὶ τῇ τροπῇ, τὴν ὁποίαν ἔλαβον καὶ λαμβάνουσι τὰ ἐκλογικὰ τῆς ὀρθοδόξου Ἀλεξανδρείας πράγματα. Γενομένης ἅπαξ τῆς ἀποπωτάτης ἐκείνης παραπομπῆς τοῦ καταλόγου τῶν ὑποψηφίων διὰ τὸν Πατριαρχικὸν θρόνον εἰς τὴν αἰγυπτιακὴν Κυβέρνησιν, οὐ μόνον ἀνευ λόγου ὄλως, ἀλλὰ καὶ ἐπὶ δημιουργία ἑνὸς προηγουμένου, προσβάλλοντος καὶ τὸ κῆρος τῆς ὀρθοδόξου ἐν Ἀφρικῇ Ἐκκλησίας καὶ τὴν ἀξιοπρέπειαν τοῦ ἐλευθέρου αἰγυπτιακοῦ Κράτους, ἐπηκολούθησαν τοιαῦται ἀσχημῖαι ἐν τῇ ἐξελίξει τοῦ ζητήματος, ὥστε εἶνε ἀδύνατον ὁ περὶ αὐτῶν πληροφορούμενος νὰ μὴ καλύψῃ τὸ πρόσωπον ἐξ αἰσχύνης. Εἶνε λυπηρὸν βεβαίως διὰ τὴν μνήμην τοῦ ἀειμνήστου Πατριάρχου Φωτίου, ἀλλ' εἶνε ἔργον αὐστηρᾶς δικαιοσύνης νὰ λεχθῇ, ὅτι ἡ διαρκὴς ὑπ' αὐτοῦ πάσχοντος ἐξ ἀβουλίας καὶ ἀναβλητικότητος ἀναβολὴ τῆς ἐφαρμογῆς Κανονισμῶν διὰ τὸ Πατριαρχεῖον Ἀλεξανδρείας ἐγένετο ἡ ἀφетηρία νὰ ἐξαπολυθῇ κατὰ τῆς ἐν Αἰγύπτῳ Ἐκκλησίας τοιαύτη θύελλα, ὥστε μηδὲν νὰ ἀπομείνῃ ὀρθιον εἰς τὴν θέσιν του. Ὅταν πολλοὶ εἰλικρινεῖς φίλοι τοῦ Φωτίου προέλεγον ὅτι ἠδύναντο νὰ συμβῶσι πάντα ταῦτα, ὁ μακαρίτης ἠλάζεν ἀπλῶς θέσιν εἰς τὸ κῆρισμά του καὶ ἐξηκολούθει ν' ἀναβάλλῃ, καίτοι συνηθάνετο τὴν τρομερὰν εὐθύνην ἀπέναντι τοῦ Θεοῦ καὶ τῆς ἱστορίας. Καὶ ἐκεῖνος μὲν δὲν δύναται πλέον νὰ διορθώσῃ τὸ σφάλμα του, ἀλλ' ἐξορκίζομεν πάντας τοὺς παράγοντας τῆς ἐκλογῆς νὰ συντελέσωσι πάσῃ δυνάμει εἰς τὸν τερματισμὸν τῶν δειῶν τῆς Ἐκκλησίας των, καίτοι δὲν ὑπάρχουσι ἴσως περιπέτεια δεινότεραι ἐκείνων, τὰς ὁποίας παρηκολούθησαμεν μέχρι τοῦδε.

Ἡ φωνὴ τῆς Ἐκκλησίας.

Ἡ Ἀμερικανικὴ Ἐκκλησία σύσσωμος δι' ἐκκλήσεως τῆς πρὸς τὴν ἀμερικανικὴν Γερουσίαν ὑψώσε φωνὴν κατὰ τῆς κυρώσεως τῆς συνθήκης τῆς Λωζᾶ-

νης Διὰ τῆς κυρώσεως τῆς συνθήκης ταύτης αἱ Ἡνωμένοι πολιτεῖαι τῆς Ἀμερικῆς θὰ ἀποκαθίστανται πρόπολεμικὰς φιλικὰς πρὸς τὴν Τουρκίαν σχέσεις. ἀλλὰ, κατὰ τοὺς θρησκευτικούς ἀρχηγούς τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν καί, ἐπομένως, κατὰ τὴν γνώμην τῶν ὑπ' αὐτῶν ἐκπροσωπούμενων ἑκατομμυρίων χριστιανῶν, οἱ Τοῦρκοι, οὔτινες κατετυράννησαν ἑκατομμύρια χριστιανῶν, καὶ κρατοῦν ἀκόμη εἰς τὰ χαρμέμια τῶν χριστιανῶν, εἶναι ἀνάξιοι τῆς φιλίας ἐνὸς πεπολιτισμένου κράτους. Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορά, καθ' ἣν ἀκούεται φωνὴ δικαιοσύνης χριστιανικῆς ἀπὸ τῶν χριστιανικῶν τῆς Ἀμερικῆς κόσμον· τὸ σημερινὸν δὲ διάβημα τῶν ὑπερεκατὸν ἀμερικανῶν ἐπισκόπων ἀποτελεῖ δεινὸν κόλαφον κατὰ τῆς Εὐρώπης, ἣτις καὶ ἐκ λιποψυχίας, ἀλλὰ πρὸ πάντων ἐκ συμφεροντολογικῶν ὑπολογισμῶν ἔθεσεν ἐπαισχύντως τὴν ὑπογραφὴν τῆς ἐπὶ τὴν συνθήκην τῆς Λωζάνης. Ὁ Χριστιανισμὸς δὲν εἶνε ἀπλή θεωρία. Καὶ τὸ ἀποδεικνύει σήμερον ἡ Ἀμερική.

Μεταστροφή;

Κατὰ τινα ἐκ Μόσχας δημοσιογραφικὴν πληροφορία, ἡ «Κεντρικὴ Ἐπιτροπὴ τῆς Κομμουνιστικῆς Ὄργανώσεως τῶν Νέων» ἀπηγόρευσε εἰς τὰ μέλη τῆς τὰ ἀντιθρησκευτικὰ δράματα καὶ τὰς ἀντιθρησκευτικοῦ χαρακτῆρος νυκτερινὰς διασκεδάσεις, διότι νομίζει ὅτι ὑποθέσεις τοιαῦται κατὰ τῆς Ἐκκλησίας κατευθυνόμεναι προκαλοῦσι τὸν ἐρεθισμὸν τοῦ πιστοῦ εἰς τὴν Ἐκκλησίαν τοῦ λαοῦ, ἴδια δὲ τῶν ἐν τῷ Κράτει μειονοτήτων, καὶ διεγείρουσι τὸ μῖσος τῶν ἀγροτικῶν πληθυσμῶν κατὰ τοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος τῶν Νέων. Ἡ τοιαύτη μεταστροφή τῶν ἐν Ρωσίᾳ Κομμουνιστῶν ὡς πρὸς τὴν ἐναντι τῆς Ἐκκλησίας στάσιν τῶν χαρακτηρίζεται πολὺ σπουδαία, ἐὰν δὲ ἡ περὶ αὐτῆς πληροφορία εἶναι ἀκριβής, ἀποδεικνύει ὅχι ἀγαθότερας τὰς προθέσεις τῶν Μπὸλσεβικῶν τῆς Μόσχας, ἀλλὰ τὴν εἰς τὴν θρησκείαν τοῦ προσηλωσιν τοῦ ρωσικοῦ λαοῦ, ὅστις ὄχι μόνον ἐΐμένην ἢ ἀγνοῖ τὴν σοβιετικὴν ἀθείαν, ἀλλὰ καὶ αἰθάνεται ἀγανάκτησιν κατ' αὐτῆς, ἀναγκάζουσαν τοὺς ἀθέους ν' ἀλλάξουν τακτικὴν.

ΕΡΚΥΚΛΙΟΣ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΧΑΡΤΟΣΗΜΟΥ

Ἀθήναι τῆ 31 Ἰανουαρίου 1926

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ

Τὸ

Ἰπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν

Ἀριθ. Πρωτ. Ε 1186

Π ρ ὶ ς

ἅπαντα τὰ Ἰπουργεῖα καὶ τὸ Πολιτικὸν
Γραφεῖον Πρωθυπουργοῦ.

Ἔχομεν τὴν τιμὴν νὰ ἀνακοινώσωμεν ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς προσεχοῦς Δευτέρας 1ης Φεβρουαρίου 1926 ἀρχεται ἡ ἐπιβληθεῖσα αὔξησις τῶν τελῶν χαρτοσήμου διὰ τοῦ Νομ. Διατάγματος τῆς 24 Δεβρίου 1925.

Συγχρόνως ἀπὸ τῆς αὐτῆς ἡμερομηνίας τὰ δημόσια ταμεῖα θὰ πωλῶσι τὸ κινητὸν ὑπέγγυον χαρτοσημον, ὅπερ μόνον θὰ ἐπικολλάται ἐφεξῆς ἐπὶ τῶν ἐγγράφων, ὑπερτιμημένον κατὰ 20 ο)ο διὰ τὴν εἰσπράξιν τοῦ ποσοστοῦ 21 ο)ο τοῦ ἀναγκαστικοῦ δανείου ἐπὶ τῶν τελῶν χαρτοσήμου.

Πάντως γνωρίζομεν ὑμῖν, ὅτι ἀπὸ τῆς 1ης Φ)βρίου ἐν οὐδεμίᾳ περιπτώσει θὰ ἐπικολλῶνται ἐπὶ τῶν ἐγγράφων πρόσθετα τέλη καὶ δικαστικὰ ἔνσημα, καταργηθείσης ὁλοσχερῶς τῆς χρήσεως τῶν δύο τούτων ἐνσήμων.

Πρὸς εὐκολίαν τῆς καθ' ἡμᾶς ὑπηρεσίας ἀνακοινοῦμεν ὑμῖν, ὅτι αἱ αἰτήσεις πρὸς τὰς Δημοσίας Λέσχας θὰ χαρτοσημαίνωνται ἀπὸ τῆς 1ης Φεβρουαρίου 1926 δι' ἐπικολλήσεως ἐπ' αὐτῶν κινητοῦ ὑπεγγύου χαρτοσήμου δραχμῶν δύο καὶ λεπτῶν πενήκοντα, ὅπερ θὰ πωλῆται ἀπὸ τὸ Δημόσιον Ταμεῖον ἀντιδραχμῶν τριῶν.

Ὡσαύτως τὰ παντὸς εἶδους πιστοποιητικὰ θὰ χαρτοσημαίνωνται δι' ἐπικολλήσεως κινητοῦ χαρτοσήμου δραχμῶν εἴκοσι, ὅπερ θὰ πωλῆται ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον δραχμᾶς εἴκοσι τέσσαρας.

Τὰ ἀντίγραφα τὰ ἐκδιδόμενα ὑπὸ δημοσίων ἀρχῶν θὰ χαρτοσημαίνωνται δι' ἐπικολλήσεως κινητοῦ ὑπεγγύου χαρτοσήμου δραχμῶν δέκα, ὅπερ θὰ πωλῆται ἀπὸ τὸ δημόσιον ταμεῖον δραχμᾶς δώδεκα.

Παρακαλοῦμεν, ὅπως εὐαρεστηθῆτε νὰ γνωρίσητε τὰ ἀνωτέρω καὶ εἰς τὰς ὑπηρεσίας τῶν παραρτημάτων τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἰπουργεῖου, συγχρόνως δὲ δώσητε ἐντολὴν εἰς τοὺς προϊσταμένους τῶν τμημάτων διεκπεραιώσεως, ὅπως προμηθευθῶσιν ἐντύπους ὁδηγίας καὶ πίνακας παρὰ τοῦ τμήματος χαρτοσήμου τοῦ καθ' ἡμᾶς Ἰπουργεῖου.

Ὁ Ἰπουργὸς
ΤΑΝΤΑΛΙΔΗΣ

ΧΡΟΝΙΚΑ ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΕΛΛΑΔΟΣ

— Διωρίσθη σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ρομβοῦ τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Ἀχαρνῶν ὁ Μοναχὸς τῆς αὐτῆς Μονῆς Γαβριὴλ Γαρδικιώτης ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Ἡσαίου Καρακώστα.

— Διωρίσθη προσωρινὸς σύμβουλος τῆς ἐν Σκιάθῳ Ἱερᾶς Μονῆς τῆς Εὐαγγελιστρίας ὁ Μοναχὸς τῆς αὐτῆς Μονῆς Νικήτας Ἀρμάντος ἀντὶ τοῦ ἀποβιώσαντος Παφνουίου Παπαγγέλου. Ὡσαύτως διωρίσθη προσωρινὸς Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀβελίτης τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Φθιώτιδος, ὁ Ἱερομόναχος τῆς αὐτῆς Μονῆς Διονύσιος Χαροῖτης ἀντὶ τοῦ Ἱερ.

Κωνσταντίνου Κουτσούκου ἀπαλλαγέντος τῶν καθηκόντων αὐτοῦ.

—Διωρίσθη Ἡγούμενος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Μαρίας τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πατρῶν ὁ Μοναχὸς Μελέτιος Στασινόπουλος, ἀντὶ τοῦ παρατηθέντος Ἱερομ. Παρθενίου Τόμπα.

—Διωρίσθη προσωρινὸς σύμβουλος τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἁγίου Νικολάου «Γαλατάκη» τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Χαλκίδος, ὁ Μοναχὸς τῆς αὐτῆς Μονῆς Νάρκισσος Σιγκούνας, ἀντὶ τοῦ Εὐγενίου Σολωμοῦ, παρατηθέντος.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος ἔχουσα ὑπ' ὄψει ὅτι τιτὲς τῶν ὑποψηφίων Ἱερέων στερούμενοι τῶν κατὰ Νόμον προσόντων καταφεύγουσι καὶ χειροτονοῦνται ὑπὸ Ἀρχιερέων τῶν Νέων Χωρῶν, παρεκάλεσε τὸ Ὑπουργεῖον τῶν Ἐκκλησιαστικῶν, ὅπως συστήσῃ τοῖς εἰρημένοις Ἱεράρχαις, ἵνα μὴ προβῶσι τοῦ λοιποῦ εἰς τοιοῦτου εἶδους χειροτονίας, ἀντικειμένας εἰς τοὺς πόθους καὶ τὰς ἐνεργείας τῆς Ἀυτοκεφάλου Ἐκκλησίας τῆς Ἑλλάδος διὰ τὴν ἀπὸ πάσης ἀπόψεως ἀνόρθωσιν τοῦ ἐφημεριακοῦ Κλήρου.

—Ἡ Ἱερὰ Σύνοδος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 2122 ἔ. ἔ. ἐγγράφου αὐτῆς πρὸς τὸ ἐπὶ τῶν Ἐκκλησιαστικῶν Ὑπουργεῖον παρακαλεῖ, ὅπως προβῆ τὸ ὡς εἴρηται Ὑπουργεῖον εἰς τὰς δεούσας ἐνεργείας, ἵνα τὸ μὲν ἀξηθῶσιν αἱ ὥραι τῆς διδασκαλίας τῶν θρησκευτικῶν μαθημάτων ἐν τοῖς Ἑλληνικοῖς Σχολείοις καὶ Γυμνασίοις, τὸ δὲ εἰσαχθῆ ἢ τούτων διδασκαλία ἐν τοῖς Πρακτικοῖς Λυκείοις καὶ ταῖς Ἐμπορικαῖς τοῦ Κράτους Σχολαῖς.

—Ὁ ἐνταῦθα κατὰ τὴν παρελθούσα ἐβδομάδα παρεπιδημῶν βούλγαρος καθηγητὴς τοῦ Ἐκκλησι. Δικαίου ἐν τῷ Πανεπιστημίῳ Σόφιας κ. Τσαγκῶφ κατὰ πρόσκλησιν τοῦ Κοσμήτορος τῆς Θεολογ. Σχολῆς τοῦ ἡμετέρου Πανεπιστημίου ἐδίδαξεν ἐν τῇ αἰθούσῃ αὐτῆς τοὺς φοιτητὰς τῆ παρ. Πέμπτη περὶ τοῦ ὀργανισμοῦ καὶ τῆς διοικήσεως τῆ: Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας, ἐξέφρασε δὲ τελευτῶν τὴν ἐλπίδα, ὅτι ταχέως αἰρομένου τοῦ βουλγαρικοῦ σχίσματος, τὸ ὁποῖον σήμερον ἀποτελεῖ ἀναχρονισμόν, θὰ ἀναδείξωσι στενωτέρας σχέσεις ἢ Ἑλληνικῆ καὶ ἢ Βουλγαρικῆς Ἐκκλησίας. Οἱ φοιτηταὶ ἐχειροκρότησαν ἐπανειλημμένως καὶ ἐνθουσιωδῶς τὸν ξένον καθηγητὴν. Εἰς τὴν ὁμιλίαν τοῦ κ. Τσαγκῶφ, γενομένην γερμανιστὶ καὶ ἐρμηνευομένην ὑπὸ τοῦ Κοσμήτορος τῆς Σχολῆς κ. Ἀμ. Ἀλιβιζάτου, παρέστησαν καὶ οἱ ἐκ τῶν καθηγητῶν κ. κ. Ἀνοβουνιώτης καὶ Λούβαρις.

—Ἐν τῇ Ἱ. Μητροπόλει Μαντινείας καὶ Κυνοῦρίας κατὰ τὰς Κυριακὰς καὶ τὰς λοιπὰς ἑορτὰς κη-

ρύττουσι τακτικῶς τὸν θεῖον λόγον ὁ Σεβ. Μητροπολίτης κ. Γερμανὸς ἐν αἷς Ἐκκλησίαις λειτουργεῖ, χοροστατεῖ ἢ ἐκκλησιάζεται, ὁ Πανοσιολ. Ἀρχιμ. Θεόδ. Κωτσάκης διευθ. τῆς Ἱερ. Σχολῆς Τριπόλεως ἐκ περιτροπῆς κατὰ τὴν θεῖαν λειτουργίαν εἰς πάντας τοὺς ναοὺς τῆς πόλεως καὶ κατὰ τὸν Ἑσπερινὸν τῶν Κυριακῶν ἐν τῷ καθεδρ. ναῷ τοῦ Ἀγ. Βασιλείου, καὶ οἱ ἐκ τῶν ἐφημεριῶν Τριπόλεως καὶ τῶν χωρίων πτυχιούχοι Ἱερ. Σχολῶν, Διδασκαλείου ἢ Γυμνασίου (ὕπερ τοὺς 40) ἐν τοῖς ναοῖς αὐτῶν. Ἐπὶ τούτοις καθ' ὅλας τὰς ἐνορίας Τριπόλεως λειτουργοῦσι Κυριακὰ Σχολεῖα, εἰς τὰ ὁποῖα κατὰ τὰς μεταμεσημβρινὰς ὥρας τῶν Κυριακῶν ἐν τοῖς ναοῖς διδάσκουσιν οἱ οἰκεῖοι Ἐφημέριοι τοὺς παῖδας τῶν ἐνοριῶν αὐτῶν. Εἰς τὴν ἐργασίαν ταύτην, γινομένην κατὰ προτροπὴν καὶ ὑπὸ τὴν ἐποπτείαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, συμμετέχουσι διδάσκοντες ὅτε Διευθυντῆς καὶ οἱ θεολόγοι Καθηγηταὶ τῆς Ἱερ. Σχολῆς. Τὸ ἔργον τῆς φιλανθρωπίας ἐξασκεῖται συστηματικώτατα ἐν Τριπόλει ὑπὸ τῆς «Ἐνοριακῆς Φιλοπτώχου Ἀδελφότητος», διοικουμένης ὑπὸ Συμβουλίου ἕξ Ἱερέων, Κυριῶν καὶ Κυριῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ Σεβ. Μητροπολίτου, μετὰ ὑποεπιτροπῶν κατ' ἐνορίας. Ἡ «Ἐ. Φ. Ἀδελφότης», πλὴν τῶν εἰς εἶδος καὶ εἰς χροῖμα παρεχομένων εἰς τοὺς ἀπόρους καὶ ἀσθενεῖς βοηθημάτων, ἀπὸ τοῦ παρελθόντος ἔτους ἴδρυσεν καὶ συντηρεῖ καὶ «Ἐπαγγελματικὴν Σχολὴν ἀπόρων κορασίων», ἐν τῇ ὁποίᾳ ὑπερπεντήκοντα μαθήτρια, ἐν αἷς καὶ τὰ κοράσια τῶν ἐν Τριπόλει προσφύγων, διδάσκονται δωρεὰν κοπτικὴν καὶ ραπτικὴν ὑπὸ τριῶν διδασκαλισσῶν, ὧν αἱ δύο πρόσφυγες, ἀπαξ δὲ τῆς ἐβδομάδος θρησκευτικὰ ὑπὸ τοῦ Ἀρχ. Θ. Κωτσάκη. Τὴν Σχολὴν ταύτην διευθύνει πενταμελὴς Ἐφορευτικὴ Ἐπιτροπεία Κυριῶν, μετ' ἐνθέου ζήλου ἐργαζομένων πρὸς προαγωγὴν αὐτῆς. Πόροι τῆς Ἀδελφότητος εἶναι, πλὴν τῶν τακτικῶν συνδρομῶν τῶν μελῶν αὐτῆς, αἱ εἰσπράξεις ἐκ κυτίων περιφερομένων ἐν τοῖς ναοῖς τῆς πόλεως καὶ ἐκ διοργανουμένης κατ' ἔτος τῇ 22 Μαΐου, ἑορτῇ τῶν πολιούχων ἁγίων Νεομ. Δημητρίου καὶ Παύλου, ἀγορᾶς μετὰ λαχείου, καὶ ἄλλαι ἔκτακτοι συνδρομαί. Ἐν Λεωνιδίῳ, πρωτεύουσα τῆς Ἐπαρχίας Κυνοῦρίας, λειτουργεῖ ἕτερον φιλανθρωπικὸν σωματεῖον ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «Ἐκκλησιαστικὴ Φιλόπτωχος Ἀδελφότης Λεωνιδίου» μὲ σκοπὸν τὴν βοήθειαν τῶν πτωχῶν τῆς πόλεως ταύτης καὶ κυρίως τὴν ἴδρυσιν Νοσοκομείου, χάριν τῶν ἐκ τῶν πέριξ χωρίων εἰς Λεωνίδιον μεταφερομένων πρὸς θεραπείαν ἀσθενῶν. Οἱ Λεωνιδεῖς καὶ λοιποὶ Κυνοῦρειοὶ μετ' ἐνθουσιασμοῦ ἔσπευσαν γ' ἀνταποκριθῶσιν εἰς σχετικὴν

ἐκκλησιν τοῦ Ποιμενάχου των καὶ τοῦ Διοικ. Συμβουλίου τοῦ Σωματείου, ὥστε ἐλπίζεται ἐνὶς ὀλίγου νὰ πραγματοποιηθῇ ἡ ἐναρξίς τῆς λειτουργίας τοῦ Νοσοτομείου.

— Ἡ Μονὴ Ἀσωμάτων Πετρούκη ἔχει ἐξ ἀμνημονεύτων διάφορα κτήματα, ἅτινα ὑπολογίζει ὡς ἔχοντα ἄξιαν ἑκατομμυρίων, διότι κείνται παρὰ τὴν Ἱερὰν ὁδὸν καὶ τὰ πλείστα τούτων ἔχουσι περιληφθῆ εἰς τὸ σχέδιον τῆς πόλεως. Τὰ κτήματα ταῦτα κείμενα εἰς διαφόρους θέσεις ἦσαν ἄλλοτε ἐλαιῶνες καὶ ἀμπελώνες, πρὸ πολλῶν ὅμως ἐτῶν τὰ πλείστα τούτων ἐξεχερσώθησαν, καὶ ἐξεμισθοῦντο ὡς ἀγροί. Διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 9073 τοῦ ἔτους 1884 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Ἀθηνῶν Γ. Μπουρνιά εἶχεν ἐμισθώσῃ ταῦτα πρὸς τὸν Γ. Βακαλόπουλον, διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 8473 τοῦ ἔτους 1913 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Φορτούνα εἶχεν ἐμισθώσῃ ταῦτα πρὸς τὸν Μ. Καροῦντζον *παραστάντων ὡς ἐγγυητῶν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μισθωτοῦ τῶν Γεωρ. Νίκα καὶ Παν. Νίκα*, καὶ τέλος διὰ τοῦ ὑπ' ἀριθ. 14387 τοῦ ἔτους 1918 συμβολαίου τοῦ συμβολαιογράφου Β. Συνοδινοῦ ἐξεμισθώσε ταῦτα διὰ μίαν πενταετίαν λήγουσαν τὸν Ὀκτώβριον 1924 πρὸς τὸν Β. Καραουλάνην, *παραστάντος ὡς ἐγγυητοῦ διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν ὑποχρεώσεων τοῦ μισθωτοῦ τοῦ αὐτοῦ ὡς ἄνω Γ. Νίκα*. Οὕτως εἶχον τὰ τῶν δικαιωμάτων τῆς Μονῆς μέχρι τοῦ ἔτους 1923, ὁπότε ὁ Γεώργιος Νίκας υἱὸς φίλακος τῆς Μονῆς παραστάς εἰς δύο συμβόλαια ὡς ἐγγυητῆς τῶν μισθωτῶν τῶν εἰρημένων κτημάτων ἐσκέφθη νὰ διεκδικήσῃ δικαιώματα ἐμφυτευτοῦ τῶν κτημάτων τούτων καὶ ὑπέβαλεν αἴτησιν πρὸς τὸν Πρόεδρον τῶν ἐνταῦθα Πρωτοδικῶν ἀπὸ 8 Μαΐου 1923 ζητῶν δι' αὐτῆς τὴν ἔξαγορὰν τῆς ψιλῆς κυριότητος τῆς Μονῆς. Κατὰ τὴν συζήτησιν παρέστη παρὰ τὸν Νόμον ἀντὶ τοῦ τότε Ἑγουμένου Σύμβουλος τις τῆς Μονῆς καὶ διώρισε δικηγόρον, ὁ δὲ Πρόεδρος τῶν Πρωτοδικῶν διὰ τῆς 4656 (1923) ἀποφάσεως ἐδέχθη τὴν αἴτησιν, ἀνεγνώρισεν ὡς ἐμφυτευτὴν τὸν Γ. Νίκαν καὶ διέταξε τὴν ἔξαγορὰν τῆς ψιλῆς κυριότητος ἀντὶ δραχμῶν 60.000, ἥτοι ἀντὶ δραχμῶν 1.000 κατὰ στρέμμα. Ἐκ τῆς ἀποφάσεως δὲν φαίνεται καὶ ἐπομένως δὲν εἶναι γνωστόν, ἂν εἰς τὸν Πρόεδρον προσεκομίσθησαν τὰ ἄνω μισθωτήρια συμβόλαια, διότι ἡ ἀπόφασις βεβαιῶν ἴσως μόνον ὅτι ἐκτιμᾷ τὰς μαρτυρικὰς καταθέσεις. *Διὰ τὴν διεξαγωγὴν δὲ τῆς ὑποθέσεως ταύτης ἐπαύθη ὁλόκληρον τὸ τότε Ἑγουμενοσυμβούλιον*. Τὸ Γεν. Ἐκκλησιαστικὸν Ταμεῖον πληροφορηθὲν τὰ τῆς ὑποθέσεως διώρισε δικηγόρον καὶ γενομένης

ἐφέσεως κατὰ τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου, τὸ Ἐφετεῖον Ἀθηνῶν διὰ τῆς ὑπ' ἀριθ. 212 1923) ἀποφάσεώς του ἐξηγράνισε τὴν κατὰ τῆς Μονῆς ἀπόφασιν καὶ ἀπέρριψε τὴν αἴτησιν τοῦ ἀνυδίκου. Σημειωτέον ὅτι ὁ Νίκας ἅμα τῇ ἐκδόσει τῆς ἀποφάσεως τοῦ Προέδρου κατέθεσεν εἰς τὸ Ταμεῖον παρακαταθηκῶν καὶ δανείων τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν 60.000 μετέγραψεν ὑπὲρ ἐαυτοῦ τὰ κτήματα καὶ ἀμέσως διὰ τῶν ὑπ' ἀριθ. 6075, 6076, 6077, 6078, 6079, καὶ 6080 τῆς ἰδίας ἡμερῆς μηνίας συμβολαίων τοῦ συμβολαιογράφου Ἀναστασίου (τῆς 7ης Ἰουλίου 1923) ἤρριψε νὰ πωλῇ τὰ ἀκίνητα τῆς Μονῆς. Εὐτυχῶς ἐπῆλθεν ἡ ἀπόφασις τοῦ Ἐφετείου καὶ ἀνεκόπη ἡ λεηλασία Ἡδὴ ὅμως δυνάμει τοῦ ἀπὸ 6 Φεβρουαρίου 1926 Ν. Διατάγματος ὁ Γ. Νίκας εἰσήγαγε πρὸς νέαν συζήτησιν ἐνώπιον τοῦ Προέδρου τὴν ἤδη ἀπορριφθεῖσαν τελεσιδικίαν αἴτησίν του. Ὁ κίνδυνος ἐκ τοῦ νέου Νομ. Διατάγματος ἐκτὸς τῆς δι' αὐτοῦ ἀνατροπῆς τῆς τελεσιδικίας, εἶναι ὅτι ἐκ τοῦ ἀρθρου 2 ἐδ. 2 παράγρ. 2α, καθόσον διὰ τῆς ἐν αὐτῷ διατάξεως ὁ Πρόεδρος κρίνει τελεσιδικίως περὶ τοῦ δικαιώματος τῆς ἐμφυτεύσεως, ἡ δὲ κατὰ τῆς ἀποφάσεώς του προσφυγὴ θὰ στρέφηται μόνον διὰ τὸ ποσὸν τῆς ἀποζημιώσεως. Διὰ τοῦ ἐν λόγῳ Νομ. Διατάγματος ἐτροποποιήθη ὁ νόμος 2189 περὶ ἔξαγορᾶς τῆς ψιλῆς κυριότητος κατὰ τρόπον οὐ μόνον σισροῦντα τὰς Μονὰς πάσης προστασίας, ἀλλὰ καὶ καταργοῦντα τὰ δεδικασμένα τῶν ἐφετειῶν καὶ ἀναιροῦντα τὴν ἀρμοδιότητα τοῦ Ἐφετείου, ὅπερ ἀπετέλει ἐγγύησιν διὰ τὴν προστασίαν τῶν συμφερόντων τῆς Μονῆς. Τὸ εἰρημένον Νομ. Διάταγμα προσελθὸν ἐκ παραστάσεων καὶ εισηγήσεων ἐνδιαφερομένων ἐπαφίεται εἰς τὴν κρίσιν ἐνὸς προεδρεύοντος δικαστοῦ τὴν ἐκδίκασιν ἐμφυτευτικῶν ὑποθέσεων ἄξιας ἑκατομμυρίων, χωρὶς κἂν νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὴν Μονὴν νὰ παραστήσῃ, ὅτι οἱ αἰτούντες τὴν ἔξαγορὰν δὲν ὑπῆρξαν κἂν ἐμφυτευταί, ὅτι τὰ κτήματα τὰ ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν ἀποτελοῦν οἰκόπεδον καὶ δὲν εἶναι παντάπασιν ἐμφυτευτικαὶ ἐκτάσεις, ὅτι δὲν ἠσκήθη παντάπασιν δικαίωμα ἐμφυτευτικὸν καθ' οἷονδῆποτε τρόπον οὔτε κανὼν ἢ τέλοςμα κατεβλήθη καὶ ὅτι ἁπλῶς ἐπιζητεῖται ἡ διασπαγὴ τῶν οἰκοπέδων τῆς Μονῆς διὰ τῆς μεθόδου τῆς ἐμφυτεύσεως, ἣν μέθοδον ἐκύρωσε τὸ εἰρημένον Νομ. Διάταγμα. Τὸ Γεν. Ἐκκλησ. Ταμεῖον διὰ τοῦ Προέδρου αὐτοῦ προέβη ἤδη εἰς συντόνους ἐνεργείας πρὸς τροποποίησιν τοῦ εἰρημένου Ν. Διατάγματος εἰς τρόπον, ὥστε νὰ *παραμείνη ἀμείωτος ἡ ἀρμοδιότης καὶ ἡ δικαιοδοσία τῶν Ἐφετειῶν πρὸς καθολικὴν ἐξέτασιν ὅλης τῆς ὑποθέσεως* καὶ ἀφαιρεθῇ

ἡ ἀρμοδιότης τοῦ Πρωτοδικείου, εἰς ὃ ἐχορηγήθη ὑπὸ τοῦ Νομ. Διατάγματος ἡ ἐξουσία νὰ κρίνη κατ' ἔφεσιν μόνον ἐπὶ τοῦ ποσοῦ τῆς ὑπὸ τοῦ προέδρου ὀριζομένης ἀποζημιώσεως, διότι τοῦτο ἀποτελεῖ αὐτόχρημα δήμευσιν καὶ ἡ ἀβλεψία ἢ ἡ πλάνη ἐνὸς προεδρεύοντος δικαστῆ ὅτι δύναται νὰ δώσῃ χώραν εἰς μωρίας καταχρήσεις. Δέον ἐπὶ πλέον νὰ σημειωθῇ, ὅτι ἐνῶν διὰ τοῦ εἰρημένου Νομ. Διατάγματος ἐπετροπή εἰς τὰ Δικαστήρια καὶ εἰς πᾶσαν στάσιν τῆς δίκης νὰ κρίνη περὶ τοῦ ἂν ἔκτασίς τις ἐμφυτευτικῆ ἔχη μᾶλλον μορφήν οἰκοπέδου, τὸ δικαίωμα τοῦτο εἰς τὰς Μονὰς ἀπαγορεύεται ρητῶς διὰ τοῦ ἄρθρου θου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ

Καθ' ἃ ἀνεκρινώθη, ὁ σεβ. Μητροπολίτης Τραπεζοῦντος κ. Χρῖσανθος μεταβαίνει εἰς Ἀλβανίαν ὅπως συνεννοηθῇ μετὰ τῶν ἐκεῖ ἀρμοδίων περὶ τῆς ρυθμίσεως τῶν ἐκκλησιαστικῶν τῆς Ἀλβανίας πραγμάτων

—Τῇ 28 παρελθόντος Μαρτίου, ἡμέρα Κυριακῆ, ἐτελέσθησαν ἐν Ἰωαννίνοις ἐν πρωτοφανεῖ συναγεμῶ πάντων τῶν ἐπισήμων ἀρχῶν καὶ παντὸς τοῦ λαοῦ τὰ ἐγκαίνια τοῦ συντελεσθέντος μεγάρου τῆς Καπλανείου καὶ Ἐλισαβεταίου δημοτικῆς Σχολῆς, χοροστατοῦντος τοῦ σεβ. Μητροπολ. Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνος. Τὰ τῆς ἀνεγέρσεως τῶν διδακτηρίων τούτων ἐφρόντιζεν ἐιδικῆ Ἐπιτροπὴ ὑπὸ τὴν προεδρείαν τοῦ Μητροπολίτου, ἀποτελουμένη ἐκ τῶν κ. κ. Π. Κίγκου Σπ. Σπέγγου, Γ. Γκάνιου, Γ. Βλαχλείδου, Εὐ. Παπᾶ, Γ. Χατζῆ, Δ. Λάσκου, καὶ Π. Πελερούτου. Αἱ δαπάναι ἀνήλθον εἰς 2.500.000 περίπου, ἐξ ὧν τὸ 1.000.000 ἀνήκει εἰς τοὺς σχολικοὺς πόρους, τὸ δὲ ὑπόλοιπον ἐλήφθη ἐκ τῶν ἀγαθοεργῶν Καταστημάτων τῆς πόλεως καὶ ἐκ τῶν περισευμάτων τῶν ἐν Ἰωαννίνοις κληροδοτημάτων. Κατὰ τὰ ἐγκαίνια τοῦ μεγάρου παρέστησαν ὁ δήμαρχος, ὁ νομαρχῶν, αἱ δικαστικαὶ ἀρχαί, ὁ στρατηγὸς κ. Διαλέτης, ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς Δημοτικῆς Ἐκπαιδεύσεως κ. Γκιόλμας καὶ ὁλόκληρος ὁ διδασκαλικὸς κόσμος. Μετὰ προσλαλίαν τοῦ σεβ. μητροπολίτου Ἰωαννίνων κ. Σπυρίδωνος, λόγους ἐξεφώνησαν ὁ Δήμαρχος κ. Πυρσινέλλας, ὁ ἐκ τῶν μελῶν τῆς ἐπιτροπῆς ἰατρὸς κ. Εὐ. Παπᾶς, καὶ ὁ ἐπιθεωρητὴς τῆς δημ. Ἐκπαιδεύσεως, πάντες ὁμολογήσαντες ὅτι τὸ ἔκπαυλον ἔργον ὀφείλεται εἰς τοὺς ἀτρώτους μόχθους τοῦ σεβ. μητροπ. Ἰωαννίνων Σπυρίδωνος. Τὸ σχολικὸν μέγαρον εἶνε κολοσσαῖον, καλλιμάρμαρον καὶ μεγαλοπρεπέστατον, ὑπὸ πάντων δὲ τονίζεται ὅτι ὅμοιον πρὸς αὐτὸ δὲν ὑπάρχει οὔτε ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι, οὔτε ἐν ὅλῃ τῇ Ἀνατολῇ.

—Τὸ Οἰκουμενικὸν Πατριαρχεῖον διώρισε βοηθὸν

Ἐπίσκοπον τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης τὸν Ἐπίσκοπον Ἀπαμείας κ. Βασ. Μαγγριώτην, οὗτινος ἡ χειροτονία ἐγένετο ἐν Θεσσαλονίκῃ τὴν παρελθούσαν Κυριακῇ.

—Κατ' εἰδήσεις ἐκ Κων] πόλεως, ὁ ἀρχιεπιφύλαξ τοῦ Οἴκου. Πατριαρχείου ἀρχιμ. κ. Μελέτιος Λουκάκης προήχθη εἰς Ἐπίσκοπον ὑπὸ τὸν τίτλον Σταυρουπόλεως καὶ διορίσθη Ἀρχιερατ. Προϊστάμενος τῆς κοινότητος Κοντοσκαλίου. Ὡσαύτως ὁ διευθυντὴς τοῦ Πρωτοκόλλου ἀρχιμ. Ζησιάδης προήχθη εἰς Ἐπίσκοπον Προϊστάμενον Κοντοσκαλίου.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΡΩΣΙΑΣ

Ἡ «Ἐρυθρὰ Ἐφημερίς» τῆς Πετροπόλεως ἀνακοινεῖ, ὅτι κατὰ τὴν ἐπανάστασιν αἱ σοβιετικαὶ ἀρχαὶ ἔκλεισαν ἐν Ρωσίᾳ 364 ναοὺς, ἐξακολουθοῦν δὲ καὶ σήμερον ἀκόμη κλείοντες τὰ μετόχια τῆς τέως συνόδου, τοὺς δὲ κώδωνας ὑπολογίζουσιν ὡς μέταλλον.

—Περὶ τῆς θέσεως τῶν ἐν Ρωσίᾳ πραγμάτων ὁμιλοῦσιν αἱ ἐν ταῖς σοβιετικαῖς ἐφημερίαι κατ' αὐτὰς δημοσιευθεῖσαι στατιστικαὶ εἰδήσεις. Κατὰ τὰς εἰδήσεις ταύτας, μετὰ τὸ διάγγελμα περὶ χωρισμοῦ τῆς Ἐκκλησίας ἀπὸ τοῦ Κράτους καὶ περὶ συγκεντρώσεως τῶν πιστῶν εἰς θρησκευτικοὺς περὶ τοὺς ναοὺς συλλόγους, ἐν Βελικορρωσίᾳ, Σιβηρίᾳ, καὶ Τουρκεστὰν σήμερον ἀριθμοῦνται 33.696 θρησκευτικοὶ σύλλογοι· τούτων (τὰ 880) ἀνήκουσιν εἰς τὴν ὀρθοδοξίαν, τὰ 60) εἰς τὸ ρωμαϊκὸν δόγμα, τὰ 60) εἰς τὸν μαμαεθαισισμόν, τὰ 50) εἰς τοὺς παλαιοπίστους καὶ τὰ 30) εἰς τοὺς Ἑβραίους. Ἐκ τῶν ἐπισημοποιηθῶν ἐνοριῶν 850) ἐδήλωσαν ὅτι ἀνήκουσιν εἰς τὴν «Πατριαρχικὴν» Ρωσικὴν ἐκκλησίαν, 150) δὲ εἰς τὴν λεγομένην «ἀνακαινιστικὴν» Ἰ. Σύνοδον. Εἰς τὸν λεγόμενον «Σύνδεσμον τῆς ἐκκλησ. ἀναγεννήσεως» τὸν ἰδρυθέντα ὑπὸ τοῦ ἀρχιεπισκόπου Ἀντωνίου, ὃν εἶχε καθαιρέσει ὁ Πατριάρχης Τύχων, ἀνήκουσι 14 ἐνορίαι, ὧν 3 ἐν Μόσχᾳ καὶ 1 ἐν Πετροπόλει.

ΝΟΤΙΟΣ ΑΦΡΙΚΗ

Ἐξ ἐκθέσεως τοῦ Πανσο. Ἀρχιμ. κ. Ἀθ. Π. Νικολοπούλου, νῦν ἱερατικῶς προϊσταμένου τῆς ἐν Τζοχάννεσμπουργκ τῆς Ἀφρικῆς ὀρθοδόξου Ἑλληνικῆς Ἐκκλησίας, πρὸς τὴν Ἰ. Σύνοδον, πληροφοροῦμεθα, ὅτι χάρις εἰς τοὺς ἐπὶ δεκαπενταεταίαν ὄλην ἀτρώτους αὐτοῦ μόχθους κατώρθωσε, τῇ συνδρομῇ τῶν ὁμογενῶν οὐ μόνον τῆς Πραιτωρίας, ἐν ἣ τὸ πρῶτον διηκόνηι, ἀλλὰ καὶ τῶν ἀνά πᾶσαν τὴν ἐντεῦθεν τοῦ Ἰσημερινοῦ Ἀφρικῆς, οὓς ἐπεσκέφθη κατὰ περιπετειώδεις, κινδυνώδεις καὶ πολυχρονίους περιοδείας, νὰ ἰδρῦσῃ γὰρ ἐν Πραιτωρίᾳ καὶ νὰ ἀπαλλάξῃ αὐτὸν δυσβαστάτων χρεῶν τῇ δραστηριωτάτῃ συνεργασίᾳ τοῦ τε προέδρου τῆς ἐκεῖ Κοινότητος κ. Γ. Α. Γκολφινούλου, καὶ τοῦ κ. Κ. Γ. Νικολαΐδου. Ἐπ' ἴσης διὰ παρομοίαν ἀόκνων προσπαθειῶν ἐπέτυχε νὰ ἐξωραϊσθῇ καὶ νὰ ἐφοδιασθῇ προσηκόντως καὶ ὁ ναὸς τοῦ Τζοχάννεσμπουργκ, ταυτοχρόνως δὲ νὰ διαβιβασθῇ ἐξ ἐράνων παρὰ τῶν ἐν ταῖς χώραις ἐκεῖναις εὐσεβῶν καὶ φιλοπατριδῶν ὁμογενῶν γενναϊότατα ποσὰ ὑπὲρ τε τοῦ Ἑλληνικοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ ὑπὲρ τῶν τριμασιῶν τοῦ πολέμου.

ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΙ

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίας Λαύρας, διακηρύττει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν πενταετοῦς μὲν ἐνοικιάσεως τὸ θεριστολεῖβαδον Ἀγχαθὶ καὶ ἡ δασοχαρτονομὴ «Κουφυλόγγιον» διετοῦς δὲ ἐνοικιάσεως τὸ θεριστολεῖβαδον Δροσὸν Λαχίδας. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 11 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἐν Καλαβρύτοις ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κ. Δημ. Γ. Νίκα ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 μεσημβρινήν Ὅροι συγγραφῆς καὶ σχετικαὶ πληροφορίες παρὰ τῷ εἰρημῆφω Συμβολαιογράφῳ καὶ τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἱ. Μονῆ Ἀγίας Λαύρας 28ῃ Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθενται πρὸς ἐκποίησιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας 10 αἶγες μετὰ τῶν ἐρίφιων των διαφόρων ἡλικιών, 10 προβατίνες μετὰ τῶν ἀμνῶν των διαφόρων ἡλικιών, 24 τράγρι ἐξ ὧν 11 μιλιόρια, 8 στρίφα, 4 παλαιοὶ καὶ ἐν κερσέμ, καὶ 12 κριοὶ ἐξ ὧν 6 στρίφοι καὶ 6 παλαιοὶ τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Παλαιοκαρυᾶς τῆς Ἐπαρχίας Ἐλασσῶνος συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ὑπ' ἀριθ. 3. ἐ. ἔ. διακηρύξεως τῆς Μονῆς εὐρισκομένης ἐν τῷ γραφεῖῳ αὐτῆς καὶ ἐν τῷ Κοινοτικῷ καταστήματι Ἐλασσῶνος, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται προσερχόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 12ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἐλασσῶνος Π. Γαρδικῆ ἢ τοῦ νομίμου ἀντιπροσώπου αὐτοῦ καὶ τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Παλαιοκαρυᾶς τῆς 29ῃ Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ὀλύμπῳ Ἱερᾶς Μονῆς Κανάλλων κατόπιν τῆς ὑπ' ἀριθ. 10264/7274 ἐ. ἔ. ἔγκριτικῆς ἀδείας ὑπὸ τοῦ Γενικοῦ Ἐκκλησιᾶς Ταμείου ἐκδέτεται εἰς ἐνοικίασιν διὰ πλειοδοτικῆς δημοπρασίας τὴν θερρινὴν βοσκήν τῆς Μονῆς ταύτης τὴν 18ην Ἀπριλίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10ην π. μ. ἐν Κατερίνῃ καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κατερίνης Βασιλείου Λιάκου Καλοῦνται οἱ βουλόμενοι νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων διακηρύξεως παρ' αὐτῷ Ἐν Μονῇ Κανάλλων τῆς 25 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Δαδίου προκηρύσσει πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν 1 τοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ βοσκῆματος τῆς Μονῆς γνωστοῦ ὑπὸ τῆς ἐπωνυμίας Βοῖδομάτι ἐνεργηθησέμενη ἐν Δαδίῳ τὴν 18ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Δαδίου 10 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Ἀντωνίου Δεμεράδων διακηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τὴν ἑνδεκάτην μηνὸς Ἀπριλίου ἐ. ἔ. τὸ θερρινὸν λειβάδιον «Σιάγκα», ἀπὸ τῆς 23ῆς Ἀπριλίου ἕως τῆς 26ῆς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους ἰδιαιτέρως διακηρύξεως εὐρισκομένης ἐν τῷ Κοινοτικῷ Γραφεῖῳ Ἐλασσῶνος καὶ ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς, ὁπόθεν οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱ. Μονῆς Ζάβορδας Προκηρύσσει ὅτι, ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως τὸ γάλα τῆς Μονῆς, τὸ παραχθησόμενον ἐκ τῶν αἰγοπροβάτων αὐτῆς, ἐπὶ τεσσαράκοντα ἡμέρας, ἀρχομένης ἀπὸ τῆς 10ῆς Μαΐου ἐ. ἔ. Ἡ δημοπρασία διεξαχθήσεται ἐν Γρεβενοῖς τῆς 11ῃ Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥρα 10-12 π. μ. ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ, ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Γρεβενῶν Χρήστου Ἀκτσελή καὶ ἀντιπροσώπου τῆς Μονῆς, συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῆς ὑπ' ἀριθ. 19 ἐ. ἔ. διακηρύξεως ἡμῶν, ἧς ἀντίγραφα παρὰ τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς καὶ τῷ ὡς ἄνω Συμβολαιογράφῳ, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων. Ἡ δημοπρασία ἐπαναληφθήσεται καὶ αὐτὴς ἐν Γρεβενοῖς τῆς προσεχέως Δευτέρας 12ῆς Ἀπριλίου ἡμέρα ἑβδομαδιαίας ἀγορᾶς ἐν Γρεβενοῖς καὶ ἀπὸ ὥρας 11-12 π. μ.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Ἐλασσῶνι Ἱερᾶς Μονῆς Ὀλυμπιωτίσεως Προκηρύσσει ὅτι ἐκτίθενται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως τριάκοντα ἀμνοὶ τῆς Μονῆς καὶ τὸ κατὰ τὴν ἑαρινὴν περίοδον παραχθησόμενον γάλα ἐκ τῶν αἰγοπροβάτων τῆς Μονῆς συμφώνως πρὸς τοὺς ὄρους τῶν σχετικῶν διακηρύξεων εὐρισκομένων ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ ἐνδιαφερόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν κατ' ἐκάστην καὶ κατ' οἰανδήποτε ὥραν. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἐλασσῶνι καὶ ἐν τῷ συνήθει τῶν δημοπρασιῶν τόπῳ τὴν 18ην Ἀπριλίου 1926 ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. Ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Ὀλυμ. πτωτίσεως τῆς 11ῃ Ἀπριλίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρύτοις Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων προκηρύττει ὅτι, τὴν 25ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. 10-12 ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀμαλιάδι ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Νικολάου Νικολοπούλου, πλειοδοτικὴ δημοπρασία ἐκποίησεως τῶν ἐντὸς τῆς πόλεως Ἀμαλιάδος οἰκοπέδων τῆς Μονῆς. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται συμφώνως κατὰ πάντα τῆς ὑπ' ἀριθ. 2003 ἐ. ἔ. προκηρύξεως ἡμῶν, οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εὐρισκονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς, καὶ παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ αὐτῆς Ἱερομονάχῳ Ἀμβροσίῳ Παπατανοπούλῳ μετόχῳ «Ἅγιος Νικόλαος» Ἀμαλιάδος, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Θεοδώρων τῆς 22α Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Καλαβρύτοις Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίων Θεοδώρων, προκηρύττει ὅτι, τὴν 25ην Ἀπριλίου ἐ. ἔ. 10-12 ἐνεργηθήσεται ἐν Σοχωτῷ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Κωνσταντίνου Σταυροπούλου πλειοδοτικὴ δημοπρασία πενταετοῦς ἐνοικιάσεως τοῦ μετοχίου τῆς Μονῆς Σέλιτσα. Οἱ ἐν γένει ὄροι ὑποχρεώσεων εὐρισκονται ἐν τῷ Γραφεῖῳ τῆς Μονῆς ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Ἀγίων Θεοδώρων τῆς 16ῃ Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Σκαφιδιάς Διακηρύττει ὅτι ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἡ πενταετής ἐκμίσθωσις τοῦ ἡμίσεως ἐξ ἀδιαρίτου του συνιδιοκτήτου μετὰ τοῦ Κ. Οἰκονομοπούλου ὑδρομύλου τῆς Μονῆς, κειμένου ἐν τῇ περιφέρειᾳ τοῦ χωρίου Λάττα καὶ ὑπὸ τὰ γνωστὰ αὐτοῦ ὄρια, γενησομένην τὴν 11 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἢ ἐν ἀναβολῇ τὴν 18 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 10-12 π. μ. ἐν Ἀμαλιάδι καὶ ἔξωθι τοῦ καφενείου ἀδελφῶν Κίτου, συνήθους τόπου δημοπρασιῶν καὶ ἐνώπιον τοῦ Συμβολαιογράφου Ἡλίου Ν. Παπανικολοπούλου κατὰ τοὺς ὄρους τῆς συγγραφῆς ὄρων ὑποχρεώσεων ἐνοικιάσεως ἀκινήτων κτημάτων Μονῶν τοῦ Κράτους, καὶ ὑπὸ τοὺς ἰδιόκτους τοιοῦτους καὶ ταυτοχρόνου ἀρχικῆς ὑμῶν διακηρύξεως, κατατεθειμένης εἰς τὸ γραφεῖον τῆς Μονῆς, ἧς δύναται νὰ λάβῃ γνῶσιν πᾶς τις θέλων νὰ συναγωνισθῇ ὡς πλειοδότης μισθωτῆς. Ἐγένετο ἐν τῇ Ἱερᾷ Μονῇ Σκαφιδιάς τῆς 5 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς ἐν Παρνασσίδι Ἱερᾶς Μονῆς τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ προκηρύττει ὅτι, ἐκτίθεται εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν τριετοῦς ἐνοικιάσεως τὸ χειμερινὸν λειβάδιον τῆς Μονῆς «Παλαιοηλίας», συμφώνως τοῖς ὅροις τῆς ταυταρίθμου διακηρύξεως. Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται ἐν Ἀμφίσῃ τῆς 18 Ἀπριλίου ἐ. ἔ. ἡμέρα Κυριακὴ καὶ ὥρα 10-12 τῆς μεσημβρίας, ἐν τῷ συνήθει τόπῳ τῶν δημοπρασιῶν, ἐνώπιον τοῦ ἀρμοδίου Συμβολαιογράφου καὶ ἐνὸς μέλους τοῦ ἡγουμενοσυμβουλίου. Οἱ βουλόμενοι νὰ συναγωνισθῶσιν δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν τῶν ὄρων τῆς διακηρύξεως ἐν τῷ γραφεῖῳ τῆς Μονῆς. Ἐν Ἱερᾷ Μονῇ Προφήτου Ἡλιοῦ τῆς 27 Μαρτίου 1926.

Τὸ Ἡγουμενοσυμβούλιον τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Δημιόβης Μεσηνιαίας ἐκτίθῃσιν εἰς πλειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐκποίησεως 150 ὄκ. ἐλαίου 1 ὄνον, 20 ἐρίφια 3 ἀμνάδας, καὶ 2 αἶγες Ἡ δημοπρασία ἐνεργηθήσεται τὴν 18 Ἀπριλίου Κυριακὴν καὶ ὥρα 10-12 π. μ. ἐν Καλάμιας, οἱ δὲ ὄροι τῆς δημοπρασίας εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ Συμβολαιογραφεῖον Ἡλ. Ζαφειράκου καὶ εἰς τὴν Μονὴν, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν.